

Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén om "Förtroendepakt för sysselsättningen"

(97/C 56/09)

Genom ett brev från Jacques Santer av den 26 juni 1996 har kommissionen bitt Ekonomiska och sociala kommittén att yttra sig om kommissionens meddelande "Insatser för sysselsättning i Europa — En förtroendepakt".

Vid sitt sammanträde den 10 juli 1996 beslutade plenarförsamlingen i enlighet med artikel 19.1 i arbetsordningen att bilda en underkommitté för arbetet i frågan. Underkommittén antog sitt utkast till yttrande den 14 oktober 1996. Föredragande var Pierre Chevalier och medföredragande Klaus Schmitz och Kenneth Walker.

Vid sin 339:e plenarsession den 30-31 oktober 1996 (sammanträdet den 31 oktober 1996) antog Ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 124 röster för, 4 emot och 10 nedlagda röster.

1. Resumé

Förtroendepakten är en extraordinär åtgärd för att främja "insatser för sysselsättningen i Europa". Ekonomiska och sociala kommittén ser den som en av de viktigaste komponenterna i den sociala och ekonomiska sammanhållning som man eftersträvar i EG-fördraget. Kommittén är medveten om att detta ger en särskilt tyngd åt kommitténs yttrande i ämnet.

Kommittén har alltid — genom sitt namn, sin roll och sin sammansättning — betraktat de ekonomiska och sociala problemområdena som sammankopplade: de stöttar varandra.

Under byggandet av Europa har kommittén bidragit med uppskattade insatser för den ekonomiska utvecklingen. Kommittén gläder sig åt de resultat som uppnåtts på det området.

Trots att det fortfarande finns allvarliga och djupa brister när det gäller sociala åtgärder, ser kommittén mycket positivt på de förbättringar som redan uppnåtts och som kommittén alltid stött och ofta själv föreslagit.

Men kommittén kommer nu med ett varningsrop: det europeiska bygget, så ofullständigt och bräckligt, är dömt att avstanna, eller rentav falla sönder, om inte medlemsstaterna redan nu vidtar de extrema åtgärder — mot arbetslösheten och för främjandet av sysselsättningen — som nu krävs med nya allvarligt syftande lösningar.

1.1. Det är därför som Ekonomiska och sociala kommittén gläder sig åt det initiativ som tagits av kommissionens ordförande Jacques Santer när det gäller att verka för sysselsättningen i Europa i form av en

"förtroendepakt". I sitt yttrande om Santers dokument godkänner kommittén utan förbehåll förtroendepaktens målsättningar. Kommittén stöder de konkreta förslag som syftar till att förverkliga dem och ger några ytterligare förslag. I denna sammanfattning tänker vi inte upprepa de punkter där kommittén uttryckt sitt gillande utan bara ta upp de frågor där kommittén vill göra understrykningar i eller tillägg till kommissionens text.

1.2. Kommittén understryker till att börja med allvaret i den kris som den permanenta arbetslösheten och tillbakagången i sysselsättningen orsakat. Kommittén anser att arbetslösheten i Europa nu har nått kritiska nivåer. Om man inte agerar effektivt för att få ner det stora antalet offer för arbetslösheten äventyrar man den sociala sammanhållningen och de sociala värderingarna i Europa, och Europeiska unionens och medlemsstaternas trovärdighet skulle då försvagas. Detta skulle kunna resultera i en social splittring som skulle hota själva samhällsstrukturen. Skapandet av sysselsättning är inte bara en ekonomisk fråga utan har också en avgörande betydelse på det sociala planet.

1.3. Inför denna dramatiska situation uppmanar kommittén alla politiska, ekonomiska och sociala aktörer på alla nivåer — internationell, nationell, regional och framför allt lokal nivå — att engagera sig och agera effektivt.

1.4. I detta perspektiv uppmanar ESK rådet att — som en förlängning på toppmötena i Essen (december 1994) — och i Dublin (september 1996) anta "sysselsättningspakten" och bestämma en flerårig plan med konkreta åtgärder och en tvingande tidsplan. Detta bör ske vid stats- och regeringschefernas toppmöte i Dublin i december 1996.

1.5. Nödvändigheten att ge ekonomin en "ny start" är allmänt erkänd. Detta förutsätter samråd mellan myndigheterna och arbetsmarknadsparterna och andra

intresseorganisationer i syfte att lägga om och konsolidera budgetpolitiken på ett sätt som är trovärdigt och balanserat ur social synvinkel och att man utnyttjar manöverutrymmet för att föra en penning- och lönepolitik som främjar sysselsättningen.

1.6. Kommittén anser att man under regeringskonferensen skall förankra en samordnad sysselsättningspolitik i fördraget om Europeiska unionen, och i detta syfte föreslå nödvändiga ändringar av och tillägg till de befintliga texterna.

1.7. Vi understryker nödvändigheten i att göra en särskild satsning på arbetena inom infrastrukturen för transporter, genomförandet av informationssamhället och olika industripolitiska frågor. Kommittén är övertygad om att tjänstesektorn inger stora förhoppningar när det gäller att skapa arbeten av hög kvalitet och stöder förslaget om att utarbeta ett meddelande om sysselsättningen och tjänstesektorn riktat till Europeiska rådets möte i Dublin.

1.8. Kommittén är medveten om världsmarknadens betydelse. Vi anser att Europeiska unionen måste definiera sin roll på det handelspolitiska området, omsätta den representativa roll som fördraget ger kommissionen i praktiken och utarbeta förfaranden som medger att unionen kan uppträda enligt vid internationella förhandlingar.

1.9. För att stärka Europas internationella konkurrenskraft måste man konsolidera den inre marknaden genom att slutföra lagstiftningen på området. Den europeiska bolagsstadgan har dragit ut på tiden. Kommittén anser här att man skulle kunna komma fram till ett avtal inom kort på grundval av de yttranden som avgetts i frågorna information, konsultation och medverkan. Vi hoppas också att biotekniska investeringar till slut kommer att tackas av lagstiftningen och påminner om de yttranden vi har antagit i denna fråga.

1.10. Kommittén belyser vikten av att upprätta en tidsplan för de återstående åtgärder som krävs för att förverkliga den inre marknaden och stöder kommissionen i dess strävan att garantera att medlemsstaterna anammar den inre marknads direktiv och tillämpar dem i praktiken. Förverkligandet av den ekonomiska och monetära unionen inom fastställda tidsramar bör åtföljas av dessa olika åtgärder.

1.11. Det är dock också lämpligt att förenkla lagstiftningen. ESK anser framför allt att det är motiverat med ett program som minskar de administrativa och juridiska hinder som leder till alltför höga kostnader i Europa och missgynnar framför allt de små och medelstora företagen och allra mest mikroföretagen. ESK ser här med tillfredsställelse på SLIM-initiativet och önskar

att dess tillämpning utvidgas till andra områden så snart som möjligt.

1.12. Kommittén fäster stor vikt vid att den ekonomiska och monetära unionen förverkligas i rätt tid för att öka förtroendet och stimulera sysselsättning.

1.13. ESK är övertygad om att man måste göra en grundlig översyn av strukturfonderna och vill understryka att dessa fonder bör användas för att skapa långsiktiga arbetstillfällen, utöver dem som redan finns. ESK tror att skapandet av nya resurser på detta område skulle öka de offentliga utgifterna och därmed skattetrycket. Kommittén vill därför att man omfördelar resurserna mellan de olika målsättningarna. Det kommer att finnas (från och med 1997) en möjlighet att strukturera om fonderna så att de får större effekter på sysselsättningen, och det är ESK:s fasta övertygelse att det är lämpligt att ta detta tillfälle i akt.

1.14. Kommittén uppmanar de regionala och lokala myndigheterna att ta hänsyn till betydelsen av de regionala allianserna mellan samhälls- och arbetsmarknadsorganisationer och offentliga förvaltningar med syfte att främja lokala utvecklingsinitiativ.

1.15. Vid flera tillfällen i yttrandet betonar ESK de små och medelstora företagens viktiga roll. Även om det behövs mer precisa definitioner så att man kan göra en distinktion mellan mikroföretag och andra SMF, vore det lämpligt att förstärka formuleringen av artikel 118a i fördraget, skapa en separat europeisk investeringsbank för SMF (EIBSMF), skild från EIB, samt lätta på de ekonomiska pålagorna och den lagstiftning som slår hårdare mot SMF än mot de stora företagen.

1.16. ESK inser nödvändigheten i att man fullföljer en lönepolitik som främjar konkurrenskraft och sysselsättning. Vi vill dock påpeka att detta inte får likställas med en låglöneekonomi.

1.17. Man bör också tänka på att arbetsenhetskostnaderna inte är den enda faktorn som styr konkurrenskraften. I vissa fall kan höga arbetsenhetskostnader kompenseras av kvalitet, design och andra faktorer som rör den icke prismässiga konkurrenskraften.

1.18. Kommittén är fullständigt medveten om sambandet mellan räntenivå, löner, investeringar, sysselsättning och produktivitet. Vi uppmanar medlemsstaterna och de olika aktörerna på dessa områden att eftersträva nödvändig jämvikt med beaktande av traditioner och förutsättningar i respektive land, särskilt olika geografiska förutsättningar. Vi vill också med enfaset betona att

de åtgärder som vidtas för att främja sysselsättningen inte får ha den skadliga effekten att man minskar garantierna när det gäller hygien, säkerhet och trygghet — i sanitärt eller socialt hänseende.

1.19. ESK godtar i princip en omläggning av arbetsmarknadspolitiken så att större resurser läggs på aktiva arbetsmarknadsåtgärder i stället för på arbetslöshetsunderstöd, men anser att det finns ett behov av grundliga undersökningar om hur detta effektivt kan uppnås. Skapandet av nya arbetstillfällen får framför allt inte medföra att befintliga arbeten försvinner.

1.20. Kommittén konstaterar att arbetsmarknadens parter har gjort framsteg i sökandet efter avtalsmässiga ramar för arbetsorganisation, flexibilitet och minskning av arbetstiden, och anser att dessa frågor förtjänar fördjupade studier. Vi anser också att detta utgör ett värdefullt bidrag till utarbetandet av kommissionens grönbok i samma frågor. Vi stöder dessutom initiativet till en annan grönbok om sociala aspekter och samhällsaspekter på informationssamhället.

1.21. Slutligen fäster kommittén en alldeles särskild betydelse vid åtgärder som kan leda till förbättringar när det gäller grundutbildning, yrkesutbildning, en permanent anpassning till tekniska och strukturella förändringar, banden mellan skola och näringsliv, ett ömsesidigt erkännande av utbildning och examensbevis samt överföringar av personliga spar- och pensionsmedel.

1.22. Ekonomiska och sociala kommittén hoppas sålunda kunna bidra till ansträngningarna att uppdatera de metoder som verkar slitna och passé och tillämpa nya och konstruktiva idéer. Oavsett orsak kommer konjunkturuppgången att på nytt ge en känsla av förtroende till dem som fruktar att förlora sina arbeten, till de arbetslösa som inte känner något hopp om ett nytt arbete och framför allt till de ungdomar som tvivlar på sina framtidsmöjligheter.

2. Inledning

2.1. Ekonomiska och sociala kommittén gläder sig åt det initiativ som tagits av kommissionens ordförande Jacques Santer när det gäller att verka för sysselsättningen i Europa i form av en "förtroendepakt". Detta förslag motsvarar den önskan som kommittén uttryckte i sitt yttrande om den ekonomiska årsrapporten 1996⁽¹⁾ att kommissionen mer precist skulle definiera en allians för sysselsättningen och stabiliteten och här utveckla den europeiska förtroendepakt för sysselsättningen som lanserats av Jacques Santer.

2.2. Kommittén anser att den permanenta arbetslösheten i Europa nu har nått kritiska nivåer och att man riskerar den sociala sammanhållningen och de sociala värderingarna i Europa om man inte agerar effektivt för

att få ner det stora antalet offer för arbetslösheten. Om medlemsländerna i Europeiska unionen inte lyckas skapa sysselsättning åt sina medborgare kommer dess trovärdighet att försvagas, och detta medför en risk att det uppstår en social splittring som skulle hota själva samhällsstrukturen.

2.3. Kommittén konstaterar med största tillfredsställelse att detta initiativ från Jacques Santer sida syftar till att man skall anta positiva åtgärder med målsättningen att utrota den farsot som arbetslösheten utgör i Europa.

2.4. Det är därför som kommittén godtar förtroendepaktens målsättningar som består i:

- att gå utöver isolerade åtgärder som förblir ineffektiva;
- att återskapa förtroendet genom en övergripande strategi;
- att mobilisera alla aktörer på alla nivåer i strävan efter en enhetlig målsättning;
- att bättre utnyttja samordningsvinsterna på europeisk nivå;
- att engagera alla berörda parter i konkreta projekt.

2.5. Kommittén beklagar att tidigare åtgärder alltför ofta har varit ineffektiva och betonar nödvändigheten av att dels ta till nya och konstruktiva idéer, dels konkretisera och förverkliga nödvändiga åtgärder som man redan har aviserat tillräckligt många gånger (Delors' vitbok och resolutionerna från Essen). Viljan att acceptera radikala politiska förändringar är ett absolut måste.

2.6. ESK ser också positivt på inbjudan till alla berörda parter att engagera sig, eftersom det är nödvändigt med samordnade insatser om man skall nå någon större framgång.

Kommittén uppmanar alla berörda aktörer att ta sitt fulla ansvar. Även om de statliga myndigheterna har en särskild roll, är det oacceptabelt att så många aktörer har en tendens att vänta på att andra skall engagera sig innan de själva gör det.

2.7. Precis som Jacques Santer påpekat är det inte samma instans som alltid sitter inne med de rätta lösningarna, varför kommittén har grupperat sina kommentarer efter de olika aktörernas roll. Kommittén erkänner de nationella aktörernas huvudroll. För att man skall kunna frigöra manöverutrymme på europeisk nivå är det mycket viktigt att medlemsstaterna vidtar nödvändiga sysselsättningspolitiska åtgärder. Kommittén uppmanar medlemsstaterna i enlighet med slutsatserna från toppmötet i Dublin, och tidigare i Essen, att omedelbart engagera sig och komma med konkreta åtgärder och en tidsplan och därmed ge högsta prioritet åt kampen mot arbetslösheten och främjandet av sysselsättningen. Detta bör ske vid stats- och regeringschefernas toppmöte i Dublin i december 1996.

(¹) EGT nr C 204, 15.7.1996.

3. Åtgärder som i första hand berör staterna

3.1. Makroekonomisk politik

3.1.1. I sitt dokument "Insatser för sysselsättning i Europa — En förtroendepakt" betonar kommissionen särskilt nödvändigheten av att skapa goda makroekonomiska förutsättningar. Kommittén skriver under på kommissionens åsikt att "tillväxt är en förutsättning för nya arbetstillfällen. Det får dock inte vara vilken tillväxt som helst. Den måste vara hållbar och grundad på monetär stabilitet och en sund finanspolitik. Den måste få draghjälp av efterfrågan och puffas på med produktiva investeringar. Slutligen bör den vara rik på arbetstillfällen. En minskning av de offentliga underskotten är därmed nödvändig för att få ner räntorna. Det är därför också nödvändigt med en återhållsam lönepolitik och minskade indirekta kostnader för arbete".

3.1.2. För att åstadkomma detta anser kommittén liksom kommissionen att man inom ramen för en övergripande och samordnad makroekonomisk strategi måste engagera både myndigheter och arbetsmarknadsorganisationer, som är behöriga att sluta avtal på lämpliga nivåer. Man skulle sedan definiera vars och ens ansvar inom förtroendepakterna. Om man vill nå resultat vid rådets möte i Dublin i december måste regeringarna visa prov på ett mycket större engagemang i den process som förtroendepakten utgör.

3.2. Budget, skatter och sociala avgifter

3.2.1. Medlemsstaterna har förbehållit sig beslutsrätten i skattefrågor. För att skattepolitiken skall uppfylla sin funktion när det gäller att skapa gynnsamma villkor för ökade investeringar och en ökad sysselsättning vill Ekonomiska och sociala kommittén ändå framföra följande kommentarer.

3.2.2. Kommittén stöder de budgetprinciper som formulerats av kommissionen:

- Minskade utgifter är att föredra framför höjda skatter.
- Även om man minskar de offentliga utgifterna bör en större del av dessa användas för immateriella investeringar i mänskliga resurser, forskning och utveckling, innovation samt i den infrastruktur som är nödvändig för konkurrenskraften.
- Utan att ifrågasätta den sociala hjälp som är nödvändig för att förebygga social utslagning bör medlemsstaterna försöka omvandla passiva arbetsmarknadsåtgärder till aktiva åtgärder.
- Man måste minska beskattningen av arbete.

3.2.3. Kommittén konstaterar att den skattepolitik som förs i flertalet medlemsstater inte uppfyller dessa principer och räknar med att de skall rätta till sin budgetpolitik. Det är nödvändigt att föra en konsolideringspolitik som är trovärdig och avvägd ur social synvinkel, om man i högre grad skall kunna räkna med att centralbankerna och arbetsmarknadsparterna skall utnyttja det manöverutrymme de disponerar för att föra en penningpolitik respektive lönepolitik som främjar sysselsättningen.

3.2.4. I flertalet medlemsstater är budgetunderskotten alltför höga. Denna situation gör det inte bara svårare att åstadkomma nödvändiga räntesänkningar, utan orsakar också en långsiktig minskning av medlemsstaternas politiska och fiskala manöverutrymme till förfång för en aktiv sysselsättningspolitik. Kommittén instämmer med kommissionen i att konsolideringen av de offentliga finanserna måste fullföljas. Minskningen av underskotten måste göras på ett sätt som är förenligt med konjunkturutvecklingen. Kommittén vill här understryka att EG-fördragets konvergenskrav medger den flexibilitet som är nödvändig för en konjunkturpassad finanspolitik.

3.2.5. Skattepolitiken har också en stor betydelse för främjandet av sysselsättningen. Skattetrycket får inte bromsa investeringar (från företag och myndigheter) eller utbudet på arbetstillfällen (löntagare eller egenföretagare). Skattesystemet måste struktureras om så att det i högre grad främjar sysselsättningen. Man kan konstatera på global nivå att ett lågt skattetryck främjar tillväxt och sysselsättning. Kommittén betonar ändå nödvändigheten av en social balansering av dessa åtgärder. Ett minskning av skattetrycket får inte ske på bekostnad av allmännyttiga tjänster som är väsentliga för den sociala tryggheten.

3.3. Genomförande av slutsatserna från Essen

3.3.1. Kommittén har redan från början stått bakom de beslut som fattades av Europeiska rådet i Essen (december 1994), och som slog fast följande inriktningar för Europeiska unionens sysselsättningsstrategi:

- Förbättring av de förvärvsarbetandes sysselsättningsmöjligheter.
- En intensifiering av tillväxtens sysselsättningsskapande effekter.
- Sänkning av de indirekta lönekostnaderna för att underlätta skapande av nya arbetstillfällen.
- En effektivare arbetsmarknadspolitik.
- Utökad stöd till grupper som drabbas särskilt hårt av arbetslösheten.

I samband med denna sysselsättningspolitiska strategi utarbetades medlemsstaternas fleråriga sysselsättningspolitiska program för första gången 1995 och presenterades för kommissionen, i linje med den rapporteringsplikt som beslutades samtidigt som strategin slogs fast.

3.3.2. Den mellanrapport som lades fram vid Europeiska rådet i Florens visar emellertid att medlemsstaterna huvudsakligen arbetar enligt gamla invanda mönster när det gäller sysselsättningspolitiken, och införandet respektive genomförandet av nya åtgärder går långsamt. Kommittén anser att den eftersträvade samordningen av sysselsättningspolitiken på europeisk nivå inte får stanna vid det årliga förslaget till flerårigt program. Kommittén anser det nödvändigt att påminna medlemsstaterna om att de åtaganden som undertecknats på gemenskapsnivå är av tvingande art och bidrar till att öka och vidmakthålla den europeiska sysselsättningsstrategin.

3.4. Utbildningsinitiativ

3.4.1. Kommittén erinrar om att de fem målsättningar som fastställs i vitboken om utbildning och fortbildning måste ha en nyckelroll i byggandet av kunskapssamhället⁽¹⁾. Inom utbildningssystemet, som nästan helt faller under medlemsstaternas ansvar, råder det kris. Dagens yrkesutbildning är otillräcklig och sällan anpassad. Kommittén betonar att banden måste stärkas mellan skolan (inklusive högre utbildning) och yrkesliv och att utbildningssystemet måste ge större utrymme åt utbildning som leder till yrken som finns inom framtidsbranscher (media, telekommunikationer, miljö, hälso- och sjukvård, turism, etc.).

3.4.2. Kommissionen har också med rätta pekat på bristerna i fråga om fortbildning. Kombinationen arbete och fortbildning varvad med praktik och utbildning är en nödvändighet för alla löntagare utan diskriminering av något som helst motiv, och den får i synnerhet inte förbehållas enbart löntagare med akademisk utbildning. Det är nödvändigt att vidta åtgärder som gör det möjligt att jämföra yrkesutbildningar och utfärda jämförbara intyg som är gångbara på arbetsmarknaden inom EU, för att främja rörligheten.

3.4.3. Allmän utbildning och yrkesutbildning är ypperliga exempel på områden för nationella aktiviteter för arbetsmarknadens parter inom en förtroendepakt. Arbetsgivarna vet vilken utbildning som behövs för de anställda och de anställda är intresserade av utbildning och yrkesutbildning för att kunna behålla jobbet, avancera eller hitta ett nytt jobb. En arbetskraft med den kompetens som behövs är ett gemensamt intresse för arbetsmarknadens parter. Rörligheten kan öka både inom och mellan företag. Vi uppmanar därför arbetsmarknadens parter att ingå förtroendepakter om utbildning och yrkesutbildning med syftet att öka sysselsättningen.

3.5. Regeringskonferensen

3.5.1. Kommittén anser att det är nödvändigt att i EG-fördraget:

- tydligt förankra en samordnad sysselsättningspolitik;
- i förteckningen över gemenskapens befogenheter i artikel 3 införliva ”samordning av en sysselsättningsfrämjande politik”;
- införliva ett obligatoriskt samordningsförfarande inklusive en bestämmelse om multilateral kontroll. Detta förfarande bör framför allt innehålla nationella fleråriga program baserade på riktlinjer fastställda av ekonomi-, finans-, arbetsmarknads- och socialministrarna i fråga om sysselsättningspolitiken på EU-nivå. Dessa riktlinjer skulle föreslås av kommissionen med deltagande av Europaparlamentet och ESK.

3.5.2. Kommittén begär att man i samband med översynen av Maastrichtfördraget stärker den sysselsättningspolitiska aspekten i kapitlen om ekonomisk politik (artikel 103), industripolitik (artikel 130), den ekonomiska och sociala sammanhållningen (artikel 130a), den gemensamma jordbrukspolitikerna samt forskning och utveckling (artikel 130f).

3.5.3. Kommittén begär att man formulerar om artikel 118a i fördraget för att i ännu högre grad främja mycket små företag — mikroföretag. I artikel 118a sägs faktiskt uttryckligen att direktiv i frågor om hälsa och säkerhet inte skall medföra några administrativa, finansiella eller juridiska krav eftersom det skulle motverka skapandet och utvecklingen av små och medelstora företag. Kommittén vill påpeka att man inte i tillräcklig grad har uppmärksammat denna viktiga förutsättning, särskilt när det gäller mikroföretag. Kommittén vill dock betona att dessa åtgärder inte får ge upphov till en snedvridning av konkurrensen.

4. Åtgärder på gemenskapsnivå

Utan att bortse från subsidiaritetsprincipen är det nödvändigt att maximalt utnyttja alla de befogenheter som har getts till Europeiska unionen, både i fråga om olika möjligheter och ur effektivitetssynvinkel. När det gäller arbetslöshet och sysselsättning skulle problemen inte begränsas enbart till aspekter som rör arbetsmarknaden, eftersom gemenskapen bara har begränsade befogenheter på detta område. Europeiska unionen har befogenheter att gripa in i frågor som den inre marknaden, forskning och utveckling och strukturpolitik, etc. men också i ekonomiska, finansiella och monetära frågor.

⁽¹⁾ EGT nr C 295, 7.10.1996, s. 5, punkt 4.5.

4.1. *Den inre marknaden*

4.1.1. I dokumentet "Insatser för sysselsättning i Europa. En förtroendepakt" ⁽¹⁾ föreslår kommissionen en offensiv på fyra områden:

- Att fullborda den inre marknaden och genomföra den bättre.
- Att förbättra det allmänna konkurrensläget i Europa.
- Att stödja små och medelstora företag på inre marknaden.
- Att bredda tillgången till världsmarknaden.

ESK vill understryka att vi stöder dessa förslag.

4.1.2. Utvecklingen av en europeisk infrastruktur anses med rätta vara av central betydelse för denna fråga. Alltsedan presentationen av Jacques Delors' vitbok har denna målsättning givit upphov till en mängd tillkännagivanden, men knappast till några konkreta åtgärder. Kommittén är fullständigt medveten om de administrativa och juridiska problem som är förknippade med frågan. Vi kan dock inte förstå varför man inte bemöter de ekonomiska problemen med en strategi som har önskad genomslagskraft. Kommittén vill uttrycka sitt stöd för Jacques Santer's förslag som syftar till få loss medel från EU:s budget för att få igång arbetet när det gäller prioriterade åtgärder för infrastrukturen på transportområdet.

4.1.3. Kommittén skriver under på kommissionens förslag om ett europeiskt informationssamhälle. Vi ser här en av de viktigaste faktorerna för en europeisk industripolitik som inte grundar sig på interventioner på marknaden utan som syftar till att förbättra de allmänna förutsättningarna för europeiska företag. Kommittén förordar dock att man utöver informations-samhället också överväger att integrera andra industri-politiska områden i "förtroendepakten".

4.1.4. Med tanke på Europas eftersläpning när det gäller forskning och utveckling ser kommittén positivt på kommissionens initiativ att framdeles fokusera hjälpen till forskningen kring vissa nyckelaspekter och då framför allt kring deras tillämpning. Kommittén stöder utarbetandet av strategiska koncept, till exempel när det gäller kombinerade transporter, framtidens bilar, mjukvaror på multimediaområdet eller miljö- och vattenteknik.

4.1.5. Det sägs i förtroendepakten att "den inre marknaden fortfarande är ofullständigt och ojämnt genomförd", (...) De små och medelstora företagen har svårare att utnyttja möjligheterna än de stora aktörerna. Dessutom är liberaliseringen inte ett mål i sig utan ett medel för ökat samarbete och välbstånd i Europa, för

ökat förtroende hos konsumenterna och för en högre kvalitet på de tjänster som bjuds ut på marknaden. (...) Det är därför som kommissionen i sitt yttrande till regeringskonferensen underströk vikten av begreppet allmänna tjänster och tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.

4.1.6. ESK delar kommissionens åsikt att tjänstemarknaden utgör vårt främsta hopp när det gäller nya arbetstillfällen av hög kvalitet. ESK instämmer också med kommissionen i att det finns alltför många hinder för utvecklingen av vissa tjänster med stora möjligheter. Kommittén ser med tillfredsställelse på kommissionens intention att utarbeta ett meddelande i frågan om sysselsättning och tjänster riktat till Europeiska rådet i Dublin, som skall innehålla konkreta förslag och en tidsplan för hur man skall undanröja kvarvarande hinder.

4.1.7. ESK gläder sig åt kommissionens initiativ att utarbeta riktlinjer för en närmare samordning mellan medlemsstaternas skattepolitik, med den dubbla målsättningen att skapa ett klimat som i högre grad främjar sysselsättningen samtidigt som man motverkar tendensen av ökande pålagor på arbete.

4.1.8. Det amerikanska exemplet har visat att det finns anledning att fråga sig om tillväxtens och arbetsmarknadens utveckling inte beror mer på den inre marknaden än på världsmarknaden. Vi bör i Europa eftersträva en inre marknad som med sina stordriftsfördelar spelar en liknande roll för vår ekonomi som den inhemska amerikanska marknaden för den amerikanska ekonomin.

4.2. *Att utöka tillgången till världsmarknaden*

4.2.1. Kommittén godkänner följande enskilda förslag:

- Att stärka WTO.
- Att prioritera genomförandet och respekten för resultaten från Uruguay-rundan.
- Insatser för att integrera Ryssland och Kina i WTO och rent allmänt i det internationella ekonomiska systemet.
- Kampen mot immateriell piratkopiering.
- Att anpassa gemenskapens handelspolitik till förändringar inom världshandeln.

Kommittén rekommenderar att man alltid tar problemens sociala aspekter i beaktande i samband med denna anpassning.

4.2.2. Kommissionen betonar med rätta världsmarknadens betydelse och kommittén godkänner de förslag man har lagt fram i frågan. Europeiska unionen bör definiera sin roll när det gäller den internationella handelspolitiken, fastställa kommissionens fördragsen-

⁽¹⁾ Dok. CSE (96) 1 slutlig, 5.6.1996.

liga representativa funktion gentemot omvärlden och skapa förfaranden som medger att man snabbare och effektivare kan nå en gemensam position inför olika internationella förhandlingar.

4.3. Att slutföra lagstiftningen

4.3.1. ESK vill påminna om att vi i yttrandet om "Kommissionens rapport till rådet och Europaparlamentet om den inre marknaden 1995"⁽¹⁾ uppmanade kommissionen att "i samband med sin rapport om den inre marknadens effekter, som presenteras under andra halvåret 1996, precisera ett tidsschema för att vidta de sista nödvändiga åtgärderna. Detta tidsschema skall vara anpassat till den avgörande etappen i EMU 1999. Rapporten bör också ange metoder som inför en gemenskapsmässig överensstämmelse gentemot de olika nationella förvaltningarna, även om detta omfattande arbete kan kräva ytterligare tid".

4.3.2. Kommittén vill uttrycka sitt stöd för kommissionen i dess insatser för att medlemsstaterna i sin lagstiftning skall införliva och effektivt tillämpa direktiven om den inre marknaden, även för offentliga anbuds-förfaranden och tjänstesektorn. Lagstiftning är också effektivare än direktiv. Vi vill också med emfas betona att de åtgärder som vidtas för att främja sysselsättningen inte får ha den skadliga effekten att man minskar garantierna när det gäller hygien, säkerhet och skydd — i sanitärt eller socialt hänseende.

4.3.3. Oavsett storlek fortsätter företagen att lida av bristen på en enhetlig lagstiftning.

4.3.4. ESK begär därför att man avhjälp de brister som kvarstår. Utvecklingen av en europeisk bolagsstadga har försenats. ESK förväntar sig att man på detta område snarast möjligt skall kunna komma fram till en överenskommelse på grundval av de yttranden som kommittén avgett i frågorna information, konsultation och medverkan. Vi hoppas också att biotekniska investeringar till slut skall täckas av lagstiftningen och påminner om det yttrande vi har antagit i denna fråga.

4.4. Att förenkla lagstiftningen

4.4.1. För att kunna förenkla lagstiftningen är det nödvändigt att definiera kvalitetsnormer och regler för marknadens struktur och funktionssätt. Om man vill att de anställda skall acceptera de ökande kraven på flexibilitet måste de nya, mer flexibla anställningsformerna ge möjlighet till utveckling för den enskilde och ett socialt skydd. ESK är dock övertygad om att man

skulle göra en stor insats för skapandet av sysselsättning genom att minska på lagstiftningen och beskattningen i de fall då de är alltför betungande. Det gäller säkert både sektorn för mikroföretag, lågavlönad arbetskraft och om möjligt i ännu högre grad andra kategorier. Dessa problem finns i större omfattning främst på nationell nivå.

4.4.2. Det är lägligt att påpeka att andra kostnader än lönekostnader inte begränsar sig till de statliga arbetsgivaravgifterna — kostnaden för att tillämpa arbetsrätten utgör också en del av dessa kostnader. En arbetsgivare som bestämmer sig för att nyanställa överväger alla de kostnader som beslutet kommer att medföra, inklusive de kostnader som uppstår om beslutet skulle behöva omprövas och dem som avskräcker honom från att anställa.

4.4.3. ESK anser också att alla nya europeiska bestämmelser bör granskas mot bakgrund av sin effektivitet och att detta också skall gälla översynen av den befintliga lagstiftningen.

4.4.4. ESK ser här med tillfredsställelse på SLIM-initiativet och önskar att dess tillämpning utvidgas till andra områden så snart som möjligt. EU bör visa vägen för sina medlemsstater genom att se över alla aspekter av gemenskapslagstiftningen, och då i synnerhet den lagstiftning som rör sysselsättningen. Huvudprincipen för denna översyn bör vara att en bestämmelse skall avskaffas om det inte finns helt övertygande argument för att behålla den.

4.4.5. Det är beklagligt att vi har en sådan mångfald av bestämmelser på den gemensamma jordbrukspolitikens område. Det försvårar i hög grad beslutsfattandet för företagarna på grund av det överdrivna informationsutbudet och avskräcker ofta jordbrukarna från att ta vara på chanser som EU erbjuder dem.

4.4.6. ESK konstaterar med tillfredsställelse erkännandet att lagstiftningen särskilt drabbar de små och medelstora företagen och godkänner principerna för ett handlingsprogram som syftar till att hjälpa dessa. Vi anser dock att detta program huvudsakligen skall fokuseras på "mikroföretagen", som är den främsta källan till nya arbetstillfällen och som också utgör den sektor som drabbas allra hårdast av den överdrivna lagstiftningen.

4.4.7. ESK anser att man har en alltför vid definition på små och medelstora företag: den rymmer både företag av ansevärd storlek och enmansföretag. Dessa två extremer har olika problem och alltför olika behov

⁽¹⁾ EGT nr C 212, 22.7.1989, punkt 4.5.

av hjälp för att man skall kunna betrakta dem som en enda grupp. De stödåtgärder som riktas mot dessa företag är därför inte exakt anpassade.

4.4.8. ESK tycker att det vore till gagn att dela in de små och medelstora företagen i olika undergrupper och att man skulle skapa en definition av mycket små företag — mikroföretag — enligt kommissionens rekommendation av den 3 april 1996. Det har i alla utvecklade länder visat sig vara de små och medelstora företagen, och då framför allt mikroföretagen, som är den viktigaste källan till nya arbetstillfällen. Alla strategier som syftar till att förbättra sysselsättningen inom unionen bör därför främja dessa mikroföretag. Det är nödvändigt att skapa en företagarmiljö där befintliga entreprenörer har friheten att expandera och där potentiella entreprenörer uppmuntras att påbörja sin verksamhet med rimliga chanser att lyckas.

4.5. Den gemensamma valutan

4.5.1. Kommittén har flera gånger hävdat att det är politiskt nödvändigt att man genomför Ekonomiska och monetära unionen inom de datum som fastställts. Vi understryker att det inte bara handlar om formella tillkännagivanden utan om att genomförandet av EMU framför allt beror på berörda parter förmåga att ta sitt ansvar för beslut om konkreta åtgärder. Man kommer inte att uppnå en allmänt stabiliserande effekt på ekonomin om inte EMU kan erbjuda de länder som inledningsvis inte kommer att kunna delta en öppen struktur för anslutning, om de i ett senare skede så önskar.

4.5.2. ESK understryker att en försening av EMU inte kommer att bidra till en aktiv arbetsmarknadspolitik. Vi fruktar tvärtom att en försening av den monetära unionen kommer att skapa valutastörningar, vilket skulle kunna hota arbetstillfällena i exportberoende branscher i de länder som har en stark valuta och medföra räntehöjningar i övriga medlemsstater. Detta skulle oundvikligen leda till en ny recession.

4.6. Strukturfonderna

4.6.1. ESK delar kommissionens känsla att gemenskapens strukturpolitik i första hand bör riktas in på sysselsättningen. Vi vill understryka nödvändigheten i att man utnyttjar strukturfonderna för att skapa varaktiga arbeten och betona att skapandet av sysselsättning inte får medföra att befintliga arbeten försvinner.

Kommittén har redan tagit till sig denna idé i sitt yttrande om de lokala utvecklingsinitiativen från oktober 1995 som en del av svaret på behovet att "föra över en större andel av gemenskapens stödramar till vitbokens

sysselsättningsmål (lokal utveckling, små och medelstora företag, nya sysselsättningskällor)". (Yttrandet om "Lokala utvecklingsinitiativ och regionalpolitik", CES 1163/95, punkt 9.7.1.)

4.6.2. ESK anser att man måste göra en översyn av strukturfonderna för att kunna åstadkomma detta.

4.6.3. Målområdena 1, 2, 5b och 6 har en specifikt regional karaktär och rör åtgärder som är begränsade till vissa regioner eller områden inom regionerna. Av de regioner som ingår i dessa målområden har inte alla en hög arbetslöshet — vissa har en mycket låg arbetslöshet samtidigt som vissa regioner som inte ingår i dessa målområden har en relativt hög arbetslöshet. I gengäld täcker målområdena 3, 4 och 5b hela EU.

4.6.3.1. Enligt kommissionens femte periodiska rapport om den ekonomiska och sociala situationen och utvecklingen i unionens regioner hade medianarbetslösheten inom målområde 1-regionerna stigit reellt från 15,4 % 1986 till 16,7 % 1993. Under samma period hade medianarbetslösheten sjunkit från 14,7 % till 12,1 % i målområde 2-regionerna och från 8,3 % till 7,3 % i målområde 5b-regionerna. Det verkar sålunda som om mål 2-åtgärderna har haft mest positiv inverkan på sysselsättningen.

4.6.4. Målområde 3 syftar bland annat till att bekämpa långtidsarbetslösheten och till åtgärder som främjar ungdomars integration i arbetslivet. ESK drar slutsatsen att det bästa sättet att ställa strukturfonderna till sysselsättningsutvecklingens förfogande består i att öka resurstilldelningen till målområden som är specifikt inriktade på sysselsättning samt att utnyttja dessa medel på ett effektivare sätt.

4.6.5. ESK tror inte att det är lämpligt att mobilisera nya resurser på detta område med tanke på att det skulle öka de offentliga utgifterna och därmed skattetrycket. Kommittén vill därför att man omfördelar resurser mellan målområdena. En eventuell omfördelning får dock inte äventyra kontraktensliga avtal mellan EU och de enskilda medlemsstaterna. Den får inte heller påverka regioner som har en lägre arbetslöshet än EU-genomsnittet där den ekonomiska utvecklingsnivån samtidigt ligger under EU-genomsnittet i fråga om BNP per capita. Portugal utgör ett exempel på detta.

Det prioriterade sysselsättningsmålet måste alltid ligga i linje med gemenskapens mer allmänna målsättning om en ekonomisk och social sammanhållning.

4.6.6. Såsom framgår av kommissionens dokument är en översyn av målområdena 1, 3, 4 och 5b planerad till början av 1997, mitt i de innevarande programmens löptid. Om så är fallet finns en möjlighet att ge en ny inriktning åt fonderna så att de får större effekter på sysselsättningen inom EU, och det är ESK:s fasta övertygelse att det är lämpligt att ta detta tillfälle i akt.

4.6.7. En annan åtgärd som också skulle göra strukturfonderna till ett bättre verktyg i kampen mot arbetslösheten skulle kunna bestå i att modifiera kriterierna för rätt till stöd under målområdena 1, 5b och eventuellt 2, för att de regioner som har en hög arbetslöshet och en låg BNP per capita skall kunna ansöka om mer stöd under dessa system. Dessa kriterier skulle kunna fastställas till en högre arbetslöshet än genomsnittet för EU eller en sysselsättningsnivå som är lägre än genomsnittet för EU med vissa marginaler.

Denna omorientering kan vara effektiv med tanke på att tre fjärdedelar av de anslagna medlen ännu inte har tilldelats några projekt.

4.6.8. Kommittén stöder helt kommissionen med sin begäran att de regionala och lokala myndigheterna skall ta hänsyn till betydelsen av de regionala allianserna mellan samhälls- och arbetsmarknadsorganisationer och offentliga förvaltningar med syfte att främja lokala utvecklingsinitiativ.

4.6.8.1. Målet med det breda samarbetet bakom de regionala allianserna är att mobilisera alla lokala förmågor och resurser för en bättre samordning av insatserna för sysselsättningen.

4.6.9. Trots kommissionens ansträngningar när det gäller att nå ut med information har de lokala sysselsättningsinitiativen ännu inte fått någon spridning. Man får hoppas att rådets uppmaning i Florens om att regioner och städer skall anmäla sitt intresse att delta i pilotprojekt rörande de regionala allianserna får gehör.

4.6.9.1. Kommittén anser att det är lämpligt att låta regioner och kommuner direkt presentera sina projekt på området, så att man kan undvika de politiska och byråkratiska "filter" som orsakar förseningarna.

4.6.9.2. Man skulle kunna ge Ekonomiska och sociala kommittén och motsvarande nationella organ en viktig roll när det gäller att sprida erfarenheter och metoder liksom i fråga om uppföljningen av det förberedande arbetet inför allianserna, deras slutliga innehåll och de resultat man erhåller.

4.7. *Små och medelstora företag (SMF)*

4.7.1. ESK stöder kommissionens förslag om:

- Nyskapande åtgärder för de små och medelstora företagen.
- Beredskap för industriella förändringar.
- Utveckling av lokala initiativ.

4.7.2. Ett specifikt område där man skulle kunna ge de små och medelstora företagen konstruktiv hjälp utgörs av den "kapitalklyfta" som existerar i många EU-länder. De flesta småföretag har det svårare att få tag på startkapital än sina motsvarigheter i USA och andra avancerade finansmarknader. Detta gäller framför allt företag inom innovativa högteknologiska branscher och under startskedet.

4.7.3. Oavsett vilka orsakerna är och bortsett från medlemsstaternas politik när det gäller finansieringen av små och medelstora företag, har gemenskapens finansiella instrument riktade mot de små och medelstora företagen (Europeiska investeringsbanken — EIB, Europeiska investeringsfonden — EIF, instrument för budgetstöd) inte önskad effekt, och man måste framför allt när det gäller EIB fråga sig om denna väg är den bästa för att nå önskat resultat.

4.7.4. ESK föreslår att man inrättar en europeisk investeringsbank för små och medelstora företag (EIBSMF) som en särskild organisation som enbart skulle arbeta med SMF.

4.7.5. ESK vill här ännu en gång understryka nödvändigheten att prioritera behoven hos mikroföretagen och andra kategorier av småföretag som faller under klassificeringen av SMF.

5. *Åtgärder som faller inom ramen för grupper inom det ekonomiska och sociala livet*

5.1. *Löner*

5.1.1. När det gäller lönepolitiken är det nödvändigt med måttliga reallöneökningar med beaktande av produktivitetens utvecklingen inom de olika regionerna i unionen. En sådan löneutveckling skulle medge en stabiliserad efterfrågan samtidigt som den skulle öka det disponibla utrymmet för sysselsättningsskapande investeringar. Dessutom skulle de mindre utvecklade regionerna kunna knappa in en del på skillnaden i löner tack vare en ökad produktivitet eftersom löneutvecklingen följer produktivitetens utvecklingen.

5.1.2. ESK håller med kommissionen om att den måttliga löneutvecklingen sedan början av 90-talet har bidragit till en kontrollerad inflation och till en återhämtning av lönsamheten.

5.1.3. ESK erkänner nödvändigheten i att man fullföljer en lönepolitik som främjar konkurrenskraft och sysselsättning. Vi vill dock påpeka att detta inte får likställas med en låglöneekonomi. Löneökningar som matchas eller överträffas av produktivitetsökningar är inte inflationsdrivande och har inte heller någon negativ inverkan på konkurrenskraften. Vad som är viktigt är inte lönenivån utan nivån på arbetsenhetskostnaderna; under många år hade de japanska företagen samtidigt både de högsta lönerna och de lägsta arbetsenhetskostnaderna bland de viktigaste industriländerna. I den mån som europeiska företag är mindre konkurrenskraftiga än företag i Nordamerika och Japan måste löneökningarna överträffas av produktivitetsökningar, men när denna klyfta väl har eliminerats kan man i mycket högre grad matcha produktivitetsökningar med löneökningar.

5.1.4. Man bör också tänka på att arbetsenhetskostnaderna inte är den enda faktorn som styr konkurrenskraften. I vissa fall kan höga arbetsenhetskostnader kompenseras av kvalitet, design och andra faktorer som rör den icke prismässiga konkurrenskraften. De europeiska företagen måste göra stora ansträngningar för att kompensera för sin eftersläpning på detta område.

5.1.5. Kommittén är fullständigt medveten om sambandet mellan räntenivå, löner, investeringar, sysselsättning och produktivitet. Vi uppmanar medlemsstaterna och de olika aktörerna på dessa områden att eftersträva nödvändig jämvikt med beaktande av traditioner och förutsättningar i respektive land, särskilt olika geografiska förutsättningar.

5.2. Den sociala tryggheten

5.2.1. Kommittén understryker betydelsen av en åstramningspolitik som främjar den sociala jämvikten. Det handlar inte om att staten skall favorisera investeringsutgifterna till förfång för konsumtionsutgifterna. Huvudsaken är att åstadkomma en socialt balanserad fördelning av kostnaderna, både på det skattepolitiska området och i fråga om konsumtion.

5.2.2. ESK godtar i princip en omläggning av arbetsmarknadspolitiken så att större resurser läggs på aktiva arbetsmarknadsåtgärder i stället för på arbetslöshetsunderstöd, men anser att det finns ett behov av grundliga undersökningar om hur detta effektivt kan uppnås.

5.3. Arbetets organisation och flexibilitet

5.3.1. När det gäller den framtida arbetsmarknaden anser kommissionen att "vi redan nu måste skapa oss en ny bild av arbetets innehåll och roll i vårt samhälle".

5.3.2. Kommittén konstaterar att arbetsmarknadens parter har gjort viktiga framsteg i sökandet efter avtalsmässiga ramar för arbetsorganisation, flexibilitet och minskning av arbetstiden, och anser att dessa frågor förtjänar fördjupade studier. Vi anser också att detta utgör ett värdefullt bidrag till utarbetandet av kommissionens grönbok i samma frågor. Vi stöder dessutom initiativet till en annan grönbok om sociala aspekter och samhällsaspekter på informationssamhället.

5.4. Sysselsättningen av unga

5.4.1. Kommittén ger sitt samtycke till att man snabbt undersöker följande projekt:

- Ett gemensamt initiativ för de ungas inträde på arbetsmarknaden.
- Referensramar för tillgången till utbildning.
- En europeisk lärlingsstadga.

5.4.2. ESK godtar idén att använda sig av utbildning för att öppna anställningsmöjligheter, men vill påpeka att detta måste samordnas med sysselsättningsskapande åtgärder. Utbildning i sig skapar inte några arbeten, men gör arbetskraften bättre förberedd att ta de arbeten som finns tillgängliga. Utbildning utan skapande av sysselsättning leder bara till att man får en grupp välutbildade arbetslösa personer.

5.4.3. ESK fäster särskilt stor vikt vid följande förslag från kommissionen i syfte att integrera unga i arbetslivet:

- Bygga ut förbindelserna mellan skola och arbetsliv.
- Utveckla ett "lärlings-Erasmus" och inleda diskussioner med regeringarna och arbetsmarknadens parter för att inrätta en lärlingsstatus.

5.4.3.1. Kommittén stöder även en europeisk lärlingsstatus och utvecklingen av "Erasmus" för ungdomar som gör sin yrkesutbildning i någon samarbetsform med företag och inrättandet av en "modern europeisk lärlingsutbildning".

5.5. Rörligheten över gränserna

5.5.1. ESK anser också att EU måste skapa större sysselsättningsmöjligheter genom att undanröja hinder för anställning och egenföretagande samt förbättra rörelsefriheten inom unionen.

5.5.2. Detta förutsätter en avreglering av arbetsförmedlingstjänster över gränserna, att möjligheten till anställning i den offentliga sektorn inom de olika

medlemsstaterna öppnas för medborgare från andra medlemsstater, ett ömsesidigt erkännande av examens-

bevis samt bättre möjligheter att föra över personliga besparingar och pensionsrättigheter.

Bryssel den 31 oktober 1996.

Ekonomiska och sociala kommitténs

ordförande

Tom JENKINS

BILAGA

till Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande

Följande ändringsförslag, som erhöll stöd från mer än en fjärdedel av de avgivna rösterna, förkastades under debattens gång:

Punkt 3.2.5

Stryk den fjärde meningen:

”Man kan konstatera på global nivå att ett lågt skattetryck främjar tillväxt och sysselsättning.”

Motivering

Det finns även exempel på motsatsen. Det är inte den allmänna nivån på skatterna som bestämmer tillväxt och sysselsättning.

Resultat av omröstning

För: 34, emot: 67, nedlagda: 8.

Punkt 3.5.3

Lägg till en ny mening:

”Detta får dock inte ha konsekvenserna att de anställdas hälsa och säkerhet försämras i förhållande till anställda i större företag.”

Resultat av omröstning

För: 35, emot: 57, nedlagda: 20.

Punkt 4.6.2

Stryk hela punkten och ersätt med följande:

”Därför anser kommittén att strukturfondernas effekter måste utvärderas med avseende på hur de skapar varaktig sysselsättning.”

Motivering

Föreliggande formulering leder till en slutsats som eventuellt strider mot fakta när dessa blir tillgängliga.

Resultat av omröstning

För: 39, emot: 63, nedlagda: 15.

Punkt 4.6.5

Stryk hela punkten.

Motivering

Denna punkt föregriper en slutsats som än så länge inte är belagd. Strukturfonderna måste granskas på nytt inom ramen för EU:s totala budget.

Resultat av omröstning

För: 38, emot: 73, nedlagda: 11.

Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén om "Den internationella handelns världsomspännande utmaning: En marknadsstrategi för Europeiska unionen"

(97/C 56/10)

Den 31 oktober 1996 beslutade Ekonomiska och sociala kommittén, i enlighet med artikel 23 i sin arbetsordning, att utarbeta ett yttrande om "Den internationella handelns världsomspännande utmaning: En marknadsstrategi för Europeiska unionen".

Sektionen för externa relationer, handels- och utvecklingspolitik, som ansvarat för att bereda kommitténs arbete i frågan, antog sitt yttrande den 17 oktober 1996. Föredragande var Jan Jacob van Dijk.

Vid sin 339:e plenarsession den 30-31 oktober 1996 (sammanträdet den 31 oktober 1996) antog Ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 49 röster för, 1 motröst och 1 nedlagd.

1. Inledning

1.1. Vid slutet av Uruguay-rundan av GATT fattade man beslut om att grunda världshandelsorganisationen WTO. Det konstituerande sammanträdet ägde rum i Marrakech. WTO har till uppgift att kontrollera hur resultaten från Uruguay-rundan omsätts i praktiken. Det första sammanträdet på ministernivå kommer att äga rum i Singapore i december 1996.

1.2. För att ta vara på rörelseenergin i riktning mot ett öppet internationellt handelssystem och för att uppnå bredast möjliga stöd för fortsatta ansträngningar att öppna marknader på global nivå, har kommissionen publicerat ett meddelande där man ställer upp en ny strategi för att förbättra tillträdet till marknaden i tredje land och Europeiska unionens målsättningar inför ministermötet i Singapore och när det gäller WTO:s kommande dagordning. Genom detta vill man bidra till ett samförstånd om den nya handelsdagordningen.

1.3. Kort sammanfattning av innehållet i kommissionens dokument

Europeiska unionens välbefinnande är till stor del beroende av utländsk handel och utländska investeringar. Unionen har en öppen ekonomi där sysselsättningen till stor del är beroende av exporten, vilket är en anledning till att den gemensamma handelspolitiken utgör en hörnsten i EG-fördraget.

Den europeiska ekonomins öppenhet för internationell konkurrens erbjuder ett antal fördelar för både företag och medborgare. De europeiska företagen möter dock ett antal hinder utomlands, och därför måste gemenskapen eftersträva en förbättrad tillgång till marknaderna i tredje land samtidigt som den egna marknaden fortsätter att öppnas.

I linje med detta kom kommissionen den 14 februari 1996 med ett meddelande om "Den internationella